

# Spitsvondig en helemaal niet zwaar op de maag

SENTIMENT

Neutraal

MEDIABEREIK481,45K

POSITIONERING485 woorden

Het komische talent van *Lukas Lelie* laat zich moeilijk definiëren. In zijn tweede theatershow voelt hij zich nog altijd even goed thuis op het podium als in *De ideale wereld* of in *Standaard Koekhandel*.

*Lukas Lelie* droeg een maatpak en kon zo meteen een punt maken, in dit geval over zijn gewicht. Het is een thema dat hij ook in zijn eerste show al centraal stelde, met weerkerende verwijzingen naar de overmatige consumptie ('fretten') van allerhande koeken. Even waanden we ons in een aflevering van *Standaard Koekhandel* op Youtube, waarin *Lelie* telkens een BV ontvangt in het koekenrayon van een supermarkt. Ook daar blijkt zijn humor moeilijk te vatten. Het gaat maar over koeken en veel bijzonders zegt hij niet. Het moet iets te maken hebben met zijn permanent gegeneerde uitstraling, de deemoedige en verontschuldigende blikken, de onbevangen spontaniteit van een jongen op de speelplaats.

Hij riep die herinnering zelf op, 'het mooiste moment van de dag', toen hij tussen de lesuren zijn koek mocht opeten. Grossierde *Lukas Lelie* vroeger vooral in oneliners, dan durft hij nu al eens een verhaaltje te vertellen over zichzelf, weliswaar gelardeerd met korte, vaak onverwachte grappen. Je voelt dat er iets gaat komen, je bent al geneigd om te lachen, en dan gaat het toch een andere, maar even grappige kant uit dan je verwachtte. De comedian speelt inventief met clichés en staande uitdrukkingen. Zoals gezegd: moeilijk te definiëren, maar toch ook perfect getimed, met de juiste intonatie en mimiek.

*Lelie* had het niet alleen over koeken. Zijn lief bakt halloumi en wil maar één keer per dag 'warm eten'. Ze maken ruzie en spelen gezelschapsspelletjes. En dit jaar is *Lelie* zelfs vader geworden, ook al waren kinderen en zwangere vrouwen vroeger allerminst aan hem besteed. Hij was bij de bevalling, en hoe kun je het daar als papa niet over hebben? Dat doen trouwens zowat alle comedians. Het is de vol-au-vent van de comedy (om even *Lelie's* favoriete gerecht op te dissen): altijd anders, altijd lekker.

In de afsluitende, mooi opgebouwde restaurantscène kwam het allemaal nog eens ter sprake: het gewicht, het fretten, de relatie, de jongen van weleer. Dat klinkt voorspelbaar, maar *Lelie* bleef tot de laatste minuut verrassen met fijne, taalkundige en inhoudelijke humor. Minder spectaculair dan in de speeltuin van *De ideale wereld* (Canvas), maar minstens even grappig.